I. N. J. A.

THESES MISCELLANEÆ,

Quas.

Conſentiente Ampliſſ. Facult. Philoſ. in Regia ad Auram Acad:

Sub PRÆSIDIO

HENRICI HASSEL

Eloqu: Prof: Reg: & Ordin:

Pro GRADU

Publice ventilandas ſiſtit

ERICUS LEMQUIST

Satacundenſis.

Ad D. v. D. XI. Apr. in auditorio Super: horis ante meridiem ſolitis. 1745

ABOÆ,

Excud. JOH. KIÆMPE, Reg. Acad. Typogr.

I. N. J. A.

Th: I.

PRæpoſtere philoſophantur, qui ſtudium Philoſophicum a Metaphyſicis ordiuntur.

Th: II.

OMnis ſcientia noſtra incipit a ſenſibus, adeoque experientiam primum agnoſcit principium.

Th: III.

OMnis Philoſophia ad agnitionem & venerationem ſummi Numinis collimabit.

Th: IV.

SCeptici craſſiores magis oſtentatione quam ſerio ſunt locuti, quam tamen obcauſſam excuſari non debent.

Th:

Th V.

ARgumenta quæ exiſtentiam DEI probant, ultimum reſolvuntur in illud: mundum non eſſe a ſemetipſo.

Th: VI.

REcte monet BERNHARDUS NIEUWENTYT, ſpeculationes nimias a priori & philoſophandi rationem hypotheticam, qua, neglecta experientia, ſubtilitatibus Metaphyſicis & contemplationibus abſtractis homines immerguntur, Spinozam & multos alios in Atheiſmum præcipitaſſe.

Th: VII.

MEns humana in ſemet ipſa ſuisque actibus id utiqve deprehendit, unde exiſtentiam DEI demonſtrare poteſt.

Th: VIII.

QVo magis proficimus in cognitione operum Divinorum, eo fortius ad admirationem, laudem & venerationem DEI exſtimulamur.

Th: IX.

SApientia *DEI* ex Oeconomia animalium non minus, quam ex Mechaniſmo corporum eluceſcit.

Th: X.

ATheiſmus per ſe ducit ad corruptionem morum.

Th: XI.

CUm ratione ſtatuit WERULAMIUS, nulla patrata eſſe miracula ad convincendos Atheos.

Th: XII.

DEUS in miraculis non deſerit prorſus viam naturalem, ſed ſervat eam, quantum fieri poteſt.

Th: XIII.

PRincipium Identitatis indiſcernibilium luſus eſt philoſophicus.

Th: XIV.

IN æternitate reſpectu entium finitorum datur ſucceſſio.

Th: XV.

IN phyſica dantur demonſtrationes proprie ſic dictæ.

Th: XVI.

MEchaniſmus ſpecificat non producit motum. Seu: Eſt principium motus non abſolute ſpectati, ſed determinati.

Th: XVII.

NAtura in minimis maxima.

Th: XVIII.

COmetæ non ſunt ſupernaturale & miraculoſum quid.

Th: XIX.

BOtanica ad ſcientiæ formam redigi poteſt & ſyſtematice tractari; quod opus tamen nemo adhuc, quantum conſtat, rite eſt orſus, licet brevem ejus adumbrationem dederit celeberrrimus Profeſſor CAR. LINNÆUS, in ſuis fundamentis Botanicis.

Th: XX.

QVamvis plurimæ relationes de ſpectris, fidem

dem non mereantur, omnes tamen qui rejicit, contra experientiam & fidem hiſtoricam fruſtra luctatur.

Th: XXI.

PHiloſophia moralis Theologiæ Naturali ſuperſtruenda eſt.

Th: XXII.

FElicitas hominis eſt continuus ad majores perfectiones progreſſus.

Th: XXIII.

JUs Gentium a jure naturæ non eſt diverſum, ſed potius modificatio juris Naturalis qvatenus integras gentes dirigit.

Th: XXIV.

CAute omnino admittendum eſt illud dogma, quo majeſtas radicaliter apud populum, derivative penes ſummum imperantem eſſe ſtatuitur.

Th: XXV.

Datur caſus, quo qvis recte ſemet ipſum laudare poteſt.

Th: XXVI.

TUrpiter errant, qui dictamina juris naturalis, non proprie dictas leges, ſed monita tantum & conſilia paterna eſſe ſtatuunt.

Th. XXVII.

PApiſmus optime refutatur per Hiſtoriam.

Th: XXVIII.

HIſtoria de Judæorum a JULIANO Apoſtata facta convocatione ad exſtruendam urbem & templum Jeroſolymitanum, horumque per globos igneos flammasque e terra erumpentes, irrito reddito labore, ſatis firmo nititur fundamento.

Th. XXIX.

PHilologiæ ſacræ ſtudium, ab illis præſertim, qui Theologiæ operam navant, ſummo ſtudio excoli debet.